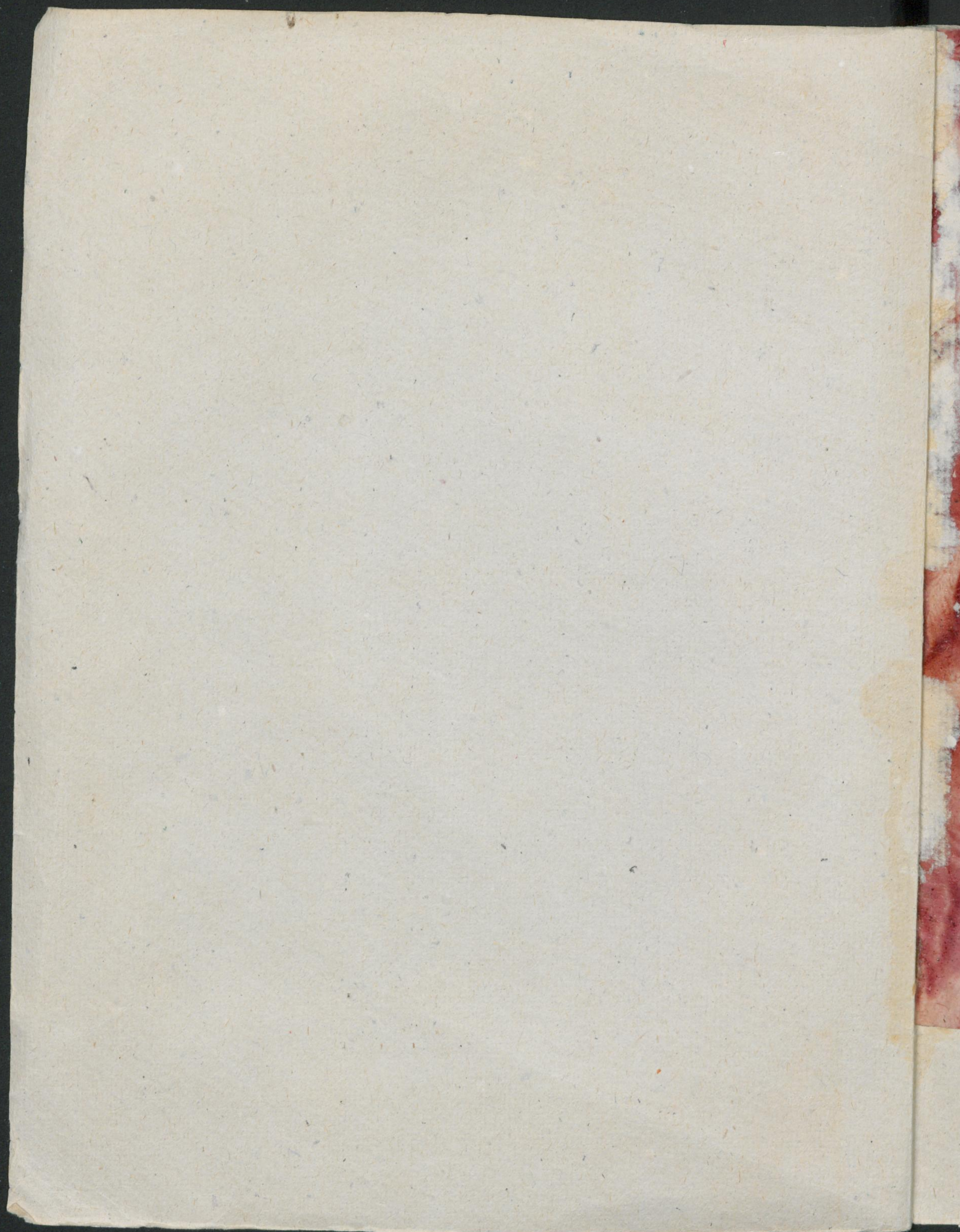

De Vyt-spraecke Van ANNA VYT DEN HOVE

(Die te Brussel om de suyuere Leere moordadelick is ghedoluen gheweest)

Aen de Heeren STAETEN Van dese vereenighde Nederlanden.

Waer in ghehandelt wordet van den Spaenschen Vrede.

Midtsgaders

Den Lof van Godes Vrede.

Beschreuen

Door IACOBVM VIVERIVM Lof-singher des Alderhooghsten.

Tot Leyden / By Christoffel Guyot / in Salomons Tempel: 1598.

Aen

DE HEEREN STAETEN

WEL dan, [alst' wesen moet] Heer, bind' mijn lichaē vast:
Want dit vleysch wilt niet gaen: te swaer is hem dit last!
Wil du mijn stercktе zijn! laet nu dijn goedtheydt blijcken:
Een swack kindt sonder dij moet onder t'last beswijcken!
O VADERS van dit landt, wie mij drijft ghij wel siet:
Keert de oogh naer de locht: dit stof en is het niet.
O Mijnen GOD, t'is tijdt: wil open doen haer ooghen,
Dat sij sien dat du wilst door mij haer traenen drooghen!
De VTENHOOFSCHE Maeght, ô Vaders, brengh' ick voort,
Met eene oore goedt zij haer vermaen ghehoor't:
T'en is gheen Maeghden tael: de kinders hier niet praeten:
De HEERE SEBAOTH spreeckt v aen, weerde STAETEN.
Dit landt heeft straf verdient: de straf hanght op ons hooft:
Doch God niet liiden can dat zijn Kerck zij gherooft.
Soo men min't Godes Kerck dit landt sal ziin ghenesen:
Daer men God's Kercke hae't daer moet God's straffe wesen.
Dit sal een proeue ziin. soo dit smaeckt ick hebb' meer
Tot hulpe van v landt en lof van mijnen Heer:
Soo v dees spijse stinckt, soo sal v landt haest stincken:
Want (siet!) door Godes Gheest sie ick de sweerden blincken!
De Heere zij v licht! de Heere zij v cracht!
Hoe dit landt is ghestelt leert mijnen *Droeuen Nacht!*
Elck een verschricken sal als ick dien sal vertooghen.
Hier met wil ick eerst sien hoedanigh zijn de ooghen.
Neemt ghii dees ghift in danck al is sij wonder cleyn:
Al wat van Gode comt dat en is niet ghemeyn.
Geldt en eer is mij sliick: God loonet miinen iuer:
Soo wie mij loonen wilt die drenck' uyt GODES VIVER!

De
Vyt-sprаecke
Van
ANNA VYT DEN HOVE.

(Die te Brussel om de suyuere Leere moordadelick is ghedoluen gheweest)

Aen de Heeren STAETEN
Van dese vereenighde Nederlanden.

Waer in ghehandelt wordet van den Spaenschen Vrede.

O VADERS van dit landt/en wilt verschricken niet
Dat ghy eē doode Maeght voor v verschijnē siet.
Een woordt ick spreken sal met eenen goeden iuer/
Door cracht vā t'Heyligh nat dat comt uyt Godes Viuer
Is iemant noch soo dwaes dat hy den Vrede prijst
Die van den Spaenschen wolf en Godes vijandt rijst:
Dat en gheloof ick niet: nochtans hoor ick't verclaeren!
Daerom com ick als nu mij voor v openbaeren.
Siet ghy mijn aēsicht swart/dat eertijds was seer wit:
Siet ghy mijn oogh vol eerdt: siet ghy mijn borst verplit:
Siet ghy den neuse plat: siet ghy mij heel misnaecket:
En siet ghy niet waer door ick daer aen ben gheraecket:
De Spaensche woluē wreet/de Spaensche woluē boos/
De Spaensche woluen prat/de Spaensche woluen loos/
De Spaensche woluen valsch/ Mij hebbē dus gedoluen/
Om dat ick volghde God en niet des Wereldts goluen.
Hoe: sou noch eenigh mensch sich geuen in haer handt:
Die den wolf is ontgaen soeckt dien des wolues tandt:

Die aen den oever is soeckt dien noch doodes baeren:
Die den druck is ontgaē tracht hij noch naer beswaeren:
Jck denck dat immers niet/ wie dat het segghen magh:
Elck vliedet seer het gheen dat hem braght in gheclagh.
Het schaep dat eens den tandt van den wolf is ontcomen
Als het den wolf maer siet wegh vlieghet met groot schromen:
Het kiecxken overcleyn dat eens in den clau was
Als het den Auick siet vlieght naer de clock hen ras:
Den voghel die in't net door list eens was ghevanghen
Die wachtet sich seer wel voor sulck eē groot vstrangen:
En de mensch (jae de mensch!) de mensch sou soo sot zijn/
Dat hij sou loopen we'er naer de ontloopen pijn:
Dat en gheloof ick niet/ al wierd het mij gheswooren!
Die sijnen vijandt soeckt die soeckt te gaen verloren.
Iae, Maer de Spaengiaerts al uyt het landt sullen gaen:
Den Vrede sal seer vast op de ghefchoren ſtaen!
Ha/ ha/ he! maer hoe sot (hoe sot!) zijn oock de lieden!
Van dē Paus/ zieles beul/ sal haer iet goedts geschiedē!
Dat is belachens weerdt: een kindt self lacht daer met!
Die sich met boose voeght met boose wordt besmet:
Maer dat goedt ende quaedt sou wesen sonder smetten/
Of het vier met het nat/ strijdt met Natures wetten.
Hoe: Isser niet eē wet bij't Roomsche volck verwoe't:
De Ketters gheen gheloof (of trou) men houden moet?
Sijt ghy nu niet gheacht van haer als ketters t'samen:
Met v dan naer die wet men doen sal sonder schamen!
Siet de moordt van Parijs hoe fraey was die ghedeckt!
Hoe fraey sprack mē van Vre als eene Vloot uyt treckt!
Hoe fraey noch Sondagh lest socht mē diē Graef te doodē
Die door sijn daeden cloeck dit Landt bijstaet in nooden!

En

En men spreeckt noch van Vre? (O onbeschaemde daet!)
Men gheeft noch dichtkens uyt vol scheldē/ sonder maet:
Iae Hollandt dij bekeer: de Visch comt dij vermaenen;
Dat all' dijn groote vreught verkeeren sal in traenen!
O braecksel van de hel/ O Iesu-Wijts ghebroedt/
Ick ken dit landt is sot; maer ghij zijt heel verwoedt:
Ick ken dit landt doet sond/ ghij grouwel en boosheden!
Wee/ wee/ op v te saem soo ghij niet het wilt treden!
Siet/ dat is heel gewis: (gelooft eens Maeghdes stem)
Soo wie de sonde doet gheen Vred' en is voor hem:
God sijnen vijandt is: Wat Vrede sal hij vinden?
Wat? eenē schijn van Vre/ die het swart wit doet vinden!
Nu dan/ soo ijemant tracht naer Vrede die vast staet/
Die gae naer Godes Kerck eer dat het word't te laet!
En blijue daer al stil bij't Nachtmael ende Leere:
Die den mondt te seer roer't verstooret seer den Heere.
Het is een grouwel groot voor onsen God ghewis
Als hij noch vraeghen hoort waer Godes Kercke is!
De hel God tooghen sal: wilt ijemant haer ste weten?
Sij is bij al de geen die Godes Kerck vergeten!
Blijft ijemant bij zijn liedt: Waer is Gods Kercke goedt?
Dat hij mij segghe eerst/ wat hem maeckt soo verwoedt.
Dat hij het Licht niet siet dat schijn't in dese landen?
So hij dat noch niet weet: hij leer/ Dat sond vol schanden
Hem soo betoouert heeft. Wilt hij sien Godes Kerck/
Hij vliede van de sond met een Gheloove sterck/
En bidde God den Heer om den Gheest vloedt van leuen:
Dan (O dan!) sal hij sien God's Kerck reyn en verheuen!
Och soo mē nūn't Gods Kerck soo sal het al wel gaen:
Dit landt sal vast (jae vast!) met staelen deuren staen:
Den heunigh ende melck op de straet sullen vloeyen:

 Dit

Dit landt seer lachen sal en sal gheduerigh groeyen:
Soo wie dit landt bestrijt bestrijden sal sich self/
Als eenen die sijn hoofdt vermorselt aen't ghewelf.
So mē sulcx niet en doet/ verwacht de handt des Heeren!
Al wat met Gode strijdt dat moet tot asschen keeren!
O Vaders van dit landt/ wat! grijpt eens eenē moedt!
Die bij God's Kercke is blijf bij God's Kercke goedt:
Die tot nu heeft ghedwaelt wil tot de Kercke keeren!
De mensch wel dwaelen can: dat sal hem niet onteeren.
Het is eens menschen werck te comen dick tot val:
Maer Duyuelsch is het gaer als men wilt blijuen mal.
Nu dan/ elck met eē woordt/ uyt/ s'hertē grondt gesondē/
Roep: O LAM onbeuleckt, wil weeren mijne sonden:
Ick vlieghe naer dijn Kerck, om nutten dijne spijs!
Smilt du door dijnen Gheest mijn herte coudt als ijs!
Soo sal elck saligh zijn en van de helle vlieden.
Waer toe de groote God elck een wil hulpe bieden!
Daer mede houd ick op: ick hebb' mij selfs voldaen.
Die rechten Vrede soeckt moet naer God's Kercke gaen:
Den Roomschen Vrede quaedt van Vrede is verdriuer.
Die naer den Vrede dorst/ die drenck' uyt GODES VIVER.

Den

Den
Lof van Godes Vrede,

Beschreuen

Door Iacobvm Viverivm Lof-singher des Alderhooghsten.

Op de wijse van den 8^{en} tsestighsten Psalm.

O Hemel, hoor eens Kindes tael
Dat van dijn Ruste doet verhael!
God wil mijn Wijsheydt wesen/
Laet mij nu voelen in mijn hert
De Rust die weeret onse smert/
Dat sij wel zij ghepresen!
2. O Maeghden/ brenght v stem hier bij:
Laet ons in Gode wesen blij:
Vreught comt door Godes Ruste!
Wat is doch Godes Ruste dan?
Een Vreught die ick niet singhen can/
Al wil ick't doen met luste.
3. Rvst is eē werckingh vā God's Gheest
Die onse ziel maeckt onbevreest
Door een seer vast Geloove/
Waer door dat wij versekert zijn
Dat Godes oogh siet op ons pijn/
Ons Ziel niet laet ten roove.
4. Al wat de wereld ons aen doet
Dat is ons ziele suijcker soet:
Het lichaem magh wat lijden.
Het lichaem lijde: het is stof:
Des lichaems schandt werckt Godes lof:
Naer druck comt groot verblijden!
5. O die God's Ruste seer wel proeft
Diens Ziel is ninnmermeer bedroeft:
Het is haer al ghegheuen:
Sij lacht in't midden van het vier.
Die Ruste maeckt dat wij alhier
Beghinnen t'Eeuwigh leuen!
6. Gae nu/ O Wereldt vol quae'n lust/
En quel ons met dijn rust gheen Rust
Meer dan dwaes moetstu wesen!
Dijn Rust is bij ons Ruste pijn!
Loop met dijn rust bij sondes Swijn:
Van ons is sij mispresen!
7. O God, gheef ons dijn Rust altijdt/
Ons ziel sal eeuwigh zijn verblijdt/
Van vreughden sal sij springhen!
Dan/ ick swijgh: want ick hoor een stem:
T'Gheloof hoort in Iervsalem
God's Enghels lustigh singhen!

I. Rvst-stede.

Com hier/ O Singher van God's Lof!
Clim met t'Gheloof eens in dit Hof.
Singh nu op desen Vrede!
Och/ Heer/ ick ben stof ende eerdt/
Te singhen hier ben ick onweerdt:
Mijn maght strijdt met die Bede!
2. Neen/ neen/ singh op: ic bē dijn maght:
Een constigh liedt zij voort ghebraght:
Ick wil dijn stem hier hooren!
Wel/ Heer/ ick buygh/ als't wesen moet:
Al is dijn's slaeues stem onsoet
En wil dij niet verstooren!

Hoe soud het stof vol prijsen, Heer, — Op de w[…] van den […] Psalm.
De Ruste van dijn Hof vol eer?
Dijn Ruste can niet zijn volpresen:
Sij can wel aen ghebeden wesen:

O Heer,

O Heer, Heysch van het stof niet meer!
2. Ick bidd' dij aen, ô Ruste soet:
Want ick als nu bekennen moet,
Dat ick niet weet waer eerst beginnen:
Du ouertreffest mijne sinnen :
De groote stof mij swijghen doet!
3. O suijcker, heunigh, soeten wijn,
Bloem soet van Reuck, claer Christalijn,
O herten troost, ô zieles Vrede,
O Hooghste goedt, ô Hooghste bede,
Moght ick hier altijdt Prijser zijn!

II. RVST-STEDE.

SIETSTV, O Soon / dat uyr werck wel?
De clock sal t'waelue slaen seer snel:
Ick com om recht te wijsen.
Elck sal naer sijne daedt ontfaen:
Dan salstu upt het graf opstaen
Om mij altijdt te prijsen!
2. Daer is noch een seer groot ghetal
Dat ick door dij bekeeren sal:
Daer toe bistu gheboren.
Gae dan/ O Soon van mij bemint/
Verclaer de Sondaers seer verblint/
Dat sij vlie'n mijnen toren!
3. Noch hel/ noch doodt/ noch groote macht/
Dij schaeden sal: ick ben dijn cracht.
Laet sien wie dij sal schaeden!
Dien staf van ijser is voor dij!
Gae: Want ick sal dij wesen bij:
Mijn Vreught sal dij versaeden!
4. O HEER/ t'is een hertneckigh volck:
Sij sullen schelden dijnen Tolck/
Als waer hij upt sijn sinnen!
Sij weten dat ick com van dij:
Mijn wercken tuyghen dat van mij:
Maer sond voor dij sij minnen!
5. DAT is der menschen aerdt/ swack kindt/
Te wonden dien die haer bemint/
Ghetuyght t'Lam en Propheten:
Dan vele zielen dorstigh zijn:
Gae/ wil haer schencken Vredes wijn:
Ick sal dij niet vergheten!
6. ICK vliegh/ O Vader/ tot dat werck:
Maeck du bekennet voor dijn Kerck/
Dat ick haer wil doen rijsen:
Dat sij dij in mij mercken magh/
En roepen met een blij ghewagh:
Elck GODES naem moet prijsen!

EYNDE.

O Heer, Hey
2. Ick bid
Want ick als
Dat ick niet v
Du ouertreffe
De groote st
3. O suijc
Bloem soet v
O herten tro
O Hooghste
Moght ick hi

II.

SIETSTV,
De clock sal t
Ic
Elck sal naer
Dan salstu u
O
2. Daer i
Dat ick door
D
Gae dan/ O
Verclaer de
D

